

NORMA TEHNICA
CURATENIA , DEZINSECTIA

CURĂȚENIA 1.1. DEFINIȚIE

Curatenia este metoda de decontaminare care asigură îndepărțarea microorganismelor de pe suprafețe, obiecte sau tegumente, odată cu îndepărțarea prafului și a substanțelor organice. Aplicarea corectă a metodelor de curățenie a suprafețelor, obiectelor și echipamentelor poate realiza o decontaminare de 95-98%, foarte apropiată de cea obținută prin dezinfecție. Prin activitatea de curățenie se acționează asupra tuturor microorganismelor. Nu înlocuiește dezinfecția.

1.2. METODE GENERALE DE EFECTUARE A CURĂȚENIEI. Spălarea, ștergerea, aspirarea, perierea.

1.2.1. Prin spălare sunt îndepărtate, prin udare, concomitent cu procedurile mecanice, pulberile și substanțele organice. Puterea de spălare depinde de capacitatea de udare. Spălarea se realizează prin folosirea de apă caldă și substanțe tensioactive. Apa caldă, la 35-45°C, are o putere de spălare, superioară apei reci, deoarece are o putere mai mare de emulsionare și dizolvare. Înmuierea cu apă fierbinte (peste 55°C) are dezavantajul coagulării proteinelor, pe care le face aderente de suportul tratat. În funcție de suportul de tratat, la apa caldă se adaugă 1-2% carbonat de sodiu, săpun sau detergenți anionici sau produse etichetate și avizate/autorizate de Ministerul Sănătății și Familiei ca detergent dezinfecțant sau produs pentru curățare și decontaminare. Condiții de eficacitate: - utilizarea apei calde cu calități chimice corespunzătoare (apa cu duritate mică are efect de spălare optim) și cu putere de udare mare, prin adaosul unor cantități optime de agenți tensioactivi; - asocierea spălării cu metode mecanice: agitare, periere, frecare; - respectarea timpilor de înmuiere și de spălare (în funcție de puterea de spălare a apei, de mijloacele mecanice utilizate și de obiectul supus spălării); spălarea trebuie urmată de clătire abundantă. Spălarea poate fi:

- simplă (ex.: în igiena individuală, spălarea mâinilor, curățenia pavimentelor și a mobilierului)
- asociată cu un ciclu de dezinfecție prin căldură umedă (ex.: utilizând mașini de spălat pentru lenjerie, veselă, sau cu program inclus de spălare și dezinfecție, etc.) și se completează cu o dezinfecție chimică cu produse etichetate și avizate/autorizate ca dezinfecțant pentru suprafețe în ariile cu potențial de risc infecțios (ex.: suprafețe în blocuri operatorii, blocuri de naștere, pregătirea tratamentelor, suprafețe de lucru în laboratoare, etc.).

1.2.2. Prin ștergerea umedă a suprafețelor (ex.: lambriuri, mobilier) se realizează îndepărțarea microorganismelor. Se practică pentru întreținerea curățeniei în intervalele dintre spălări. Condiții de eficacitate: utilizarea de lavete (ștergătoare) curate; umezirea lor cu soluții proaspete de produse etichetate și avizate/autorizate de Ministerul Sănătății și Familiei ca detergent, detergent dezinfecțant; schimbarea frecventă a lavetelor și a apei de ștergere. La sfârșitul operațiunii se efectuează decontaminarea lavetelor utilizate.

1.2.3. Aspirarea. Curățenia prin aspirare este recomandabilă numai cu aspiratoare cu proces umed, a căror construcție permite curățarea și dezinfecția lor și menținerea uscată după utilizare.

1.2.4. Metode combinate. Pentru curățenia pavimentelor și a mochetelor (este recomandată limitarea utilizării lor în spațiile unităților sanitare) pot fi utilizate aparete care realizează spălarea și aspirarea umedă.

1.2.5. Alte metode de curățenie, în anumite cazuri se pot utiliza măturatul sau periatul umed, metode care au eficacitate redusă. Nu se recomandă măturatul uscat, sau scuturatul, în încăperi, locuri circulate sau aglomerate.

1.2.6. Curățenia și dezinfecția în încăperi trebuie întotdeauna asociate cu aerisirea.

1.3. PRODUSE UTILIZATE ÎN PROCESUL DE EFECTUARE A CURĂȚENIEI

Curățenia se realizează cu produse etichetate de producător ca fiind:

- produse destinate curățeniei sau
- produse detergent – dezinfectante

1.3.1. SĂPUNURI Săpun tare: întreținerea suprafețelor cu ceramică, ulei, oțel inoxidabil. Săpun moale (săpun negru): curățare grosieră (ex.: paviment mozaicat, gresie).

1.3.2. DETERGENȚI

- Detergenți neutri sau detergenți lichizi universali pentru: mobilier, paviment, veselă și spălarea manuală a textilelor.
- Detergenți alcalini sau "decapanți". În funcție de diluție: spălarea zilnică a pavimentelor sau/și decaparea pavimentului placat (întreținere de fond), înainte de aplicarea unui nou tratament.
- Detergenți acizi sau "detartranți": curățarea materialelor cu depunerii de piatră: ceramică, pavimente placate cu materiale care suportă acizi, sticlărie de laborator, bazine, bazinete, urinare. Dacă produsul este avizat pentru sectorul alimentar, se spală veselă și ustensile de bucătărie.
- Detartranți "tamponați" utilizați pentru: robinete, baterii, chiuvete inox, alte articole inox.
- Detergenți-dezinfectanți sau detergenți cationici sunt produse a căror proprietate principală este cea de curățare și secundar dezinfectantă.

1.3.3. ABRAZIVE Curățarea punctuală a suprafețelor dure, obiectelor sanitare, pavimentelor, cu precauție pentru suprafețele emailate.

1.3.4. PRODUSE PENTRU LUSTRUIT Detergenți lustruitori sau "de ceruire": spălarea pavimentelor

1.4. REGULI FUNDAMENTALE ÎN UTILIZAREA PRODUSELOR FOLOSITE ÎN ACTIVITATEA DE CURĂȚENIE

1.4.1. Reguli:

- Respectarea tuturor recomandărilor producătorului.
- Respectarea regulilor de protecție a muncii (purtarea mănușilor, ochelarilor de protecție, echipamentelor impermeabile, etc.).
- Etichetarea și închiderea ermetică a recipientelor.

Eticheta trebuie să conțină: numele produsului, familia căreia îi aparține, termenul de valabilitate, diluția de lucru, data la care s-a făcut diluția, perioada de utilizare a produsului diluat menținut în condiții adecvate (cu specificare pentru ceea ce înseamnă "condiții adecvate").

NU este permis amestecul produselor! Există riscul unor reacții chimice periculoase pentru cel care le manipulează, precum și riscul de inactivare și incompatibilitate.

NU este permisă utilizarea ambalajelor alimentare pentru produsele de întreținere a curăteniei! Distribuirea produselor la locul de utilizare (pe secții/compartimente) în ambalajul original. Asigurarea rotației stocurilor, pentru înscrierea în temenele de valabilitate. NU este permisă aruncarea ambalajelor goale, decât după ce au fost curătate sau/și neutralizate.

1.5. REGULI PENTRU DEPOZITAREA PRODUSELOR ȘI A USTENSILELOR FOLOSITE LA EFECTUAREA CURĂȚENIEI

1.5.1. a) În unitate, trebuie să existe spații special destinate depozitării produselor și ustensilelor folosite în procesul de efectuare a curăteniei, aflate în stoc. Spațiile trebuie să asigure menținerea calității inițiale a produselor, până la utilizare.

1.6. REGULI DE ÎNTREȚINERE A USTENSILELOR FOLOSITE PENTRU EFECTUAREA CURĂȚENIEI

1.6.1. Zilnic, după fiecare operațiune de curătenie și la sfârșitul zilei de lucru, ustensilele utilizate se spală, se curăță (decontaminează), dezinfecțează și usucă. Curățarea și dezinfecția ustensilelor complexe (perii detașabile, mânerul periilor, aspirator, §.a) se efectuează în funcție de recomandările producătorului.

1.6.2. Personalul care execută operațiunile de curățare și dezinfecție a materialului de curătenie va purta mănuși de menaj sau mănuși de latex nesterile.

2. DEZINFECTIA

2.1 DÉFINIȚIE

Dezinfecția este procesul prin care sunt distruse cele mai multe, sau toate microorganismele patogene (în proporție de 99,99%) cu excepția sporilor bacterieni, de pe obiectele din mediul inert. Dezinfecția se aplică în cazurile în care curătenia nu elimină risurile de răspândire a infecției, iar sterilizarea nu este necesară. În orice activitate de dezinfecție trebuie să se aplique măsurile de protecție a muncii pentru a preveni accidentele și intoxicațiile.

2.2. DEZINFECTIA PRIN MIJLOACE CHIMICE

În unități, dezinfecția se realizează, în principal, prin utilizarea unor substanțe dezinfecțante chimice. Etichetarea acestor produse trebuie să fie în conformitate cu legislația în vigoare și să conțină în mod obligatoriu concentrațiile de utilizare și timpul de acțiune aferenți pentru obținerea fiecărei "acțiuni cide" în parte. Un produs etichetat ca detergent dezinfecțant nu este similar cu un produs etichetat ca dezinfecțant. Detergenții-dezinfecțanți, în concentrațiile de utilizare recomandate de producător, sunt produse a căror principală acțiune este cea de curățare. Dezinfecția se realizează cu produse etichetate ca dezinfecțant.

2.2.1 DEZINFECTIA DE NIVEL INTERMEDIAR (MEDIU)

Realizeaza distrugerea Mycobacterium tuberculosis, a bacteriilor în forma vegetativa, a celor mai multe virusuri și fungi, dar nu și a sporilor bacterieni.

Timpul de contact necesar al substanței chimice cu substratul tratat este de 10 minute.

Substanțele chimice care realizează dezinfecția de nivel intermediar sunt:

- Fenoli
- Iodofori
- Alcoolii
- Compuși pe baza de clor.

Se poate efectua cu produse etichetate de producator si avizate ca dezinfecțante (care contin si alte clase de substante chimice sau combinatii ale acestora) la concentratia de utilizare la care se realizeaza distrugerea Mycobacterium tuberculosis, bacteriilor In forma vegetativa, celor mai multe virusuri si fungi, dar nu distrugerea sporilor bacterieni.

2.2.2 DEZINFECTIA DE NIVEL SCAZUT

Poate distruge cele mai multe bacterii In forma vegetativa, unele virusuri, unii fungi, dar NU distrug microorganisme rezistente, cum sunt Mycobacterium tuberculosis, sau sporii bacterieni. Timpul de contact necesar al substantei chimice cu substratul tratat este de sub 10 minute.

Substantele chimice care realizeaza dezinfecția de nivel scazut sunt:

- Dezinfecțante care contin fenoli, iodofori, substante cuaternare de amoniu si agenti de spumare;
- Alcoolii (700C, 900C);
- Hipoclorit de sodiu (5,25%)

Se poate efectua cu produse etichetate de producator si avizate/autorizate de Ministerul Sanatatii si Familiei ca dezinfecțante (care contin si alte clase de substante chimice sau combinatii ale acestora) la concentratia de utilizare la care se realizeaza distrugerea celor mai multe bacterii In forma vegetativa, a unor virusuri, a unor fungi, dar NU distrugerea microorganismelor rezistente, cum sunt Mycobacterium tuberculosis sau sporii bacterieni.

CAPITOLUL II

Răspunderea disciplinară

ART. 247

(1) Angajatorul dispune de prerogativă disciplinară, având dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară.

(2) Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcăt normele legale, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducerilor ierarhici.

ART. 248

(1) Sancțiunile disciplinare pe care le poate aplica angajatorul în cazul în care salariatul săvârșește o abatere disciplinară sunt:

- a) avertismențul scris;
- b) retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;
- c) reducerea salariului de bază pe o durată de 1 - 3 luni cu 5 - 10%;
- d) reducerea salariului de bază și/sau, după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1 - 3 luni cu 5 - 10%;
- e) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(2) În cazul în care, prin statute profesionale aprobate prin lege specială, se stabilește un alt regim sancționator, va fi aplicat acesta.

(3) Sancțiunea disciplinară se radiază de drept în termen de 12 luni de la aplicare, dacă salariatului nu își se aplică o nouă sancțiune disciplinară în acest termen. Radierea sancțiunilor disciplinare se constată prin decizie a angajatorului emisă în formă scrisă.

ART. 249

(1) Amenziile disciplinare sunt interzise.

(2) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

ART. 250

Angajatorul stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:

- a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;
- b) gradul de vinovăție a salariatului;
- c) consecințele abaterii disciplinare;
- d) comportarea generală în serviciu a salariatului;
- e) eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.

ART. 251

(1) Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția celei prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a), nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.

(1^1) Pentru efectuarea cercetării disciplinare, angajatorul va desemna o persoană sau va stabili o comisie ori va apela la serviciile unui consultant extern specializat în legislația muncii, pe care o/îl va împuñări în acest sens.

(2) În vederea desfășurării cercetării disciplinare prealabile, salariatul va fi convocat în scris de către persoana desemnată, de către președintele comisiei sau de către consultantul extern, împuterniciti potrivit alin. (1^a), precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii.

(3) Neprezentarea salariatului la convocarea făcută în condițiile prevăzute la alin. (2) fără un motiv obiectiv dă dreptul angajatorului să dispună sancționarea, fără efectuarea cercetării disciplinare prealabile.

(4) În cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere comisiei sau persoanei împuternicite să realizeze cercetarea toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare, precum și dreptul să fie asistat, la cererea sa, de către un consultant extern specializat în legislația muncii sau de către un reprezentant al sindicatului al cărui membru este.

ART. 252*)

(1) Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil care au fost încălcate de salariat;

c) motivele pentru care au fost înălțurate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 251 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;

d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;

e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;

f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.

(3) Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.

(4) Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliu sau reședința comunicată de acesta.

(5) Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătoarești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.